

der været mere Tid, kunde der være erhvervet mange flere Underskrifter, men vi formente, at det var nødvendigt at faa Adressen over, inden Fællesudvalget samledes til Møde efter Paaskeferien.“

Altsaa, disse fire Forslag, som Landstingsflertallets Medlemmer i Fællesudvalget have fastholdt, ere tiltraadte af Folketinget. Paa den anden Side have de nævnte Medlemmer paa 5 Punkter, som altsaa egentlig ere 4, givet efter for Folketingets Ønsker. For det første har man indstillet at bevilge 2,000 Kr.s Forhøjelse af Kontoen for Rejseunderstøttelse til Lærere med den udtrykkelige Bemærkning — den findes i Betænkningen — „at det er en af hele Fællesudvalget billiget Forudsætning for Tiltrædelse af den forhøjede Bevilling, at „Rejseunderstøttelsen kun meddeles saadanne Lærere og Lærereinder, som i Bestillings Medfør have at undervise i et fremmed Sprog, eller som have deltaget i Statskursus i fremmede Sprog.“ Dernæst foreslaas det af Landstingsflertallets Medlemmer i Fællesudvalget, at Posterne paa § 21 VI. A. 2. og VI. A. 3. vedtages i den Skikkelse, hvori de foreligge fra Folketinget. Det er de Poster, som angaa Opflytning af statsunderstøttede Videnskabsmænd og Kunstnere fra den 3-aarige Bevilling til Bevillingen paa Livstid. Det er blevet sagt, ogsaa her i Salen, fra anden Side, at dette i Virkeligheden stemmer med et Ønske, som tidligere er udtalt i Landstinget. Det kan nu ogsaa være rigtigt, at det forholder sig saa, og der er for saa vidt mindre Grund til at opholde sig derved. Men Hovedgrunden til, at vi mene at kunne gaa ind paa Folketingets Forslag, er, at der i alle Tilfælde i Aar skulde tages Bestemmelse om alle dem, der staa paa Kontoen for 3-aarige Understøttelser, idet deres Bevilling var udløben. Det skulde altsaa afgøres, om de skulde gaa ud eller paa ny have treaarige eller endelig livsvarige Understøttelser. Man foretrak saa det sidste, som paa flere Maader kunde være hensigtsmæssigt. Der kunde jo ikke blive Tid til at gaa ind paa en dybere Undersøgelse af de enkeltes Kvalifikationer.

Med Hensyn til § 26 er der paa II. A. 3. en lille Uoverensstemmelse, der hidrører fra, at et Udtryk, som plejer at staa i denne Bevilling, nemlig „Rigsdagsmænd“, ikke længer findes i Folketingets Affattelse, hvorimod det er sat ind af Landstinget. Da man er bleven gjort opmærksom paa, at kun Rigsdagsmænd eller forhenværende Rigsdagsmænd kunne deltage i den inter-

parlamentariske Konference, have Landstingsflertallets Medlemmer fundet, at der ikke er Grund til at have anden Mening end Folketinget om denne Sag og er altsaa gaaet ind paa Folketingets Affattelse.

Endelig skal jeg omtale det sidste Punkt, nominelt det femte, reelt det fjerde, nemlig § 21, 1. C. 2. Det drejer sig om at forhøje Understøttelsen til Folketingsmand, fhv. Seminarielærer Guldbransen fra 500 til 1,200 Kr. Jeg skal lige saa lidt nu som tidligere komme ind paa denne Sags Realitet. Jeg skal kun bemærke, at naar man er gaaet med til denne Post, er det, fordi man opnaaede Enighed med de andre Medlemmer i Fællesudvalget om, saaledes som det er udtalt i Betænkningen, at „Forslag om personlige Understøttelser ikke bør fremsættes paa Finansloven af andre end vedkommende Minister“ — som selvfølgelig vil motivere sit Forslag og tage Ansvaret for det paa sig for at foreslaa noget saadant — „samt at saadanne Forslag kun under ganske særlige Omstændigheder bør angaa et Medlem af Rigsdagen“. Naar disse Betingelser fremtidig opfyldes, vil det være stemmende med, hvad hele Fællesudvalget har forenet sig om. Jeg skal indskyde den Bemærkning, at Landstingsflertallets Medlemmer ikke have ønsket, at denne Post brugtes som Ækvivalent for andre Poster, som Landstinget kunde ønske at indsætte. Der kunde være Spørgsmaal om vi ikke burde sige: naar vi her vedtage en Bevilling paa 700 Kr., ville vi til Gengæld have en Bevilling til andre Personer, navnlig de, som bleve nævnte ved Finanslovens 2den Behandling. Vi ønskede dog ikke at komme ind paa dette, allerede af den Grund, at vi ikke finde en saadan Handel heldig. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at det ikke vil være behageligt for dem, som saaledes faa en Understøttelse, at de paa en vis Maade have været et Slags Lidkøb.

Jeg har nu kortelig gennemgaaet de Poster, om hvilke der har været Uoverensstemmelser, og det høje Ting vil se, at det i Virkeligheden er lykkedes os at blive enige, saaledes at Folketinget har faaet den ene Halvdel og Landstinget den anden. Derved har Landstinget jo ikke tænkt paa noget andet end det ganske selvfølgelig, at det har samme Ret over de fri Bevillinger, som Folketinget har. Det har villet hævde denne Ret, og har gjort det baade af principielle Grunde og af Hensyn til selve de omstridte Bestemmelers Natur. Denne Stilling er jo fuldstændig hævdet. Ved den Afstemning, som nu skal finde